

Sygn. akt: I C 461/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2022 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	Dagmara Smerdzińska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2022 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko R. D.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. D. na rzecz strony powodowej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 260 zł (dwieście sześćdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 czerwca 2020 roku do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. zasądza na rzecz pozwanego R. D. od strony powodowej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 4204,20 zł (cztery tysiące dwieście cztery złote 20/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu

IV. nakazuje pobrać od (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Jędrzejowie kwotę 1756,13 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt sześć złotych 13/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

V. wyrokowi nie nadaje rygoru natychmiastowej wykonalności co do kwoty 6 złotych

Sygn. akt I C 461/20

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 11 października 2022 roku

W dniu 25 września 2020 roku do tut. Sądu wpłynął pozew (...) S.A. w W. przeciwko R. D. o zapłatę kwoty 13.468,85 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu żądania strona powodowa wskazała, że w dniu 8 grudnia 2018 roku doszło do uszkodzenia pojazdu M. (...) w związku z wbiegnięciem na jezdnię psa pozwanego i w związku z tą szkodą doszło do wypłaty na rzecz poszkodowanego kwoty objętej żądaniem.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 września 2022 roku Sąd uwzględnił powództwo (k. 71).

W dniu 6 października 2020 roku do tut. Sądu wpłynął sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 30 września 2020 roku, w którym pozwany w całości zaskarżył nakaz i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania pozwany podniósł, że do zdarzenia z dnia 18 grudnia 2018 roku nie doszło z winy jego psa, ale innego, a zatem nie ponosi on odpowiedzialności za szkodę w pojeździe M. (k. 73 – 74).

W dniu 6 czerwca 2022 roku pozwany uznał powództwo do kwoty 6 zł (k. 299).

Żądanie było uprzednio przedmiotem postępowania w elektronicznym postępowaniu upominawczym Nc- e (...) (k. 57- 67).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 grudnia 2018 roku w D. gmina W. na jezdnię wbiegły dwa psy, jeden, drobniejszy rasy chart, należący do pozwanego i drugi większy o gabarytach owczarka. Oba psy zostały potrącone przez samochód marki M. nr rej (...) i w wyniku tego zmarły.

Na miejsce została wezwana policja, nie przeprowadzono jednak żadnych szczegółowych czynności, w tym oględzin miejsca zdarzenia, nadto nikt, w tym pozwany, nie został ukarany mandatem. Kierującemu i pasażerom samochodu M. nr rej. (...) nic się nie stało.

Pozwany zabrał swojego psa z jezdni, a następnego dnia świadek B. S. i pozwany znaleźli drugiego psa, większego psa, którego właściciel nie był znany, w rowie obok domu, który był naprzeciw miejsca kolizji.

W wyniku zdarzenia z dnia 18 grudnia 2018 roku w samochodzie M. nr rej. (...) doszło do wielu uszkodzeń m.in. zderzaka przedniego, reflektora z kierunkowskazem i reflektora przeciwmgielnego, kratki wlotu paliwa, błotnika przedniego, osłony chłodnicy, tunelu wentylatora. Pies pozwanego z uwagi na swą lekką wagę i gabaryty spowodował jedynie niewielkie uszkodzenia w samochodzie M. nr rej. (...). Wartość tych uszkodzeń spowodowanych przez psa pozwanego wyniosła 260 zł.

Samochód M. nr rej. (...) przed zdarzeniem z dnia 18 grudnia 2018 roku był dwukrotnie uszkodzony w wyniku kolizji.

(...) S.A. po przeprowadzeniu postępowania szkodowego wypłaciło właścicielowi pojazdu M. nr rej. (...) kwotę 12.860 zł.

Dowód: opinia biegłego P. S. (k. 237 – 269, 310 – 310v + nagranie rozprawy z dnia 11 października 2022 roku), notatka (k. 9), pisma (k. 11, 12, 151), zdjęcia (k. 27v -34 v, 212, 213), raport z licytacji (k. 26v- 27), protokół szkody (k. 39), wyliczenie szkody (k. 35-49v), zeznania świadka B. S. (k. 143v), zeznania świadka D. W. (k. 143v), notatniki służbowe policjantów (k. 184 – 191), częściowe zeznania świadka M. M. (k. 205 v – 206 + nagranie rozprawy z dnia 29 czerwca 2021 roku), zeznania świadka A. B. (k. 218v + nagranie rozprawy z dnia 7 października 2021 roku), zeznania świadka D. K. (k. 219 + nagranie rozprawy z dnia 7 października 2021 roku), częściowe zeznania świadka M. P. (k. 219 – 219v + nagranie rozprawy z dnia 7 października 2021 roku), zeznania pozwanego R. D. (k. 219v + nagranie rozprawy z dnia 7 października 2021 roku), informacje z (...) (k. 231-232)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne do kwoty 260 zł.

Niespornym było to, że roszczenie (...) S.A. było roszczeniem regresowym z uwagi na wypłacenie przez stronę powodowa odszkodowania właścicielowi samochodu M. w związku ze zdarzeniem z dnia 18 grudnia 2018 roku z udziałem psa pozwanego.

Zgodnie z przepisem art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda powstała; naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym jego stanem majątkowym a stanem jaki zaistniałby gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (OSNCP 1964 rok nr 7-8 poz. 128).

Zgodnie z przepisem art. 363 kc naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej; jeżeli szkoda ma być naprawiona w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba, że szczególne okoliczności wymagają ustalenia odszkodowania przy uwzględnieniu cen z innej chwili.

Należy wskazać, że wobec stanowiska pozwanego to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania zasadności żądania, w szczególności wykazania wysokości żądania oraz związku przyczynowego pomiędzy zaniechaniem pozwanego w zakresie nadzoru nad psem, zachowaniem psa a powstaniem i rozmiarem szkody w pojeździe M. nr rej. (...).

W ocenie Sądu wskazane okoliczności nie zostały wykazane w sposób nie budzący wątpliwości przez stronę powodową, co więcej to pozwany wykazał, że odpowiada jedynie w niewielkim rozmiarze za szkodę w pojeździe M. nr rej. (...) powstałą w dniu 18 grudnia 2018 roku.

Co do zasady odpowiedzialność pozwanego wobec (...) S.A. opiera się na przepisie art. 431§ 1 kc, albowiem niewątpliwym było, że pies pozwanego wybiegł na drogę w dniu 18 grudnia 2018 roku w wyniku czego został potrącony i to spowodowało część szkód w pojeździe M. nr rej. (...). W ocenie Sądu niewątpliwym było i to, że pozwany ponosił winę w nadzorze nad psem, albowiem posiadał na jakiejś ten pies był nie była zabezpieczona i to spowodowało ucieczkę psa, a w konsekwencji część szkód w pojeździe M. nr rej. (...).

W ocenie Sądu nie zostało wykazane przez stronę powodową w sposób nie budzący wątpliwości, że wszystkie szkody w pojeździe M. nr rej. (...) zostały spowodowane wyłącznie przez pasa pozwanego, a zatem, że pomiędzy zachowaniem się psa pozwanego, jego potrąceniem a rozmiarami szkody (pełnym ich zakresem) zachodzi adekwatny związek przyczynowy. Okoliczności tej przeczy wiarygodna opinia biegłego P. S., który szczegółowo przeanalizował zakres uszkodzeń w pojeździe i mechanizm ich powstania, wykluczając wyłączny udział psa pozwanego w zdarzeniu i postaniu wszystkich szkód.

Dodać należy nadto, że wbrew stanowisku strony powodowej, zeznania świadka - policjanta D. W., lakoniczna notatka policjantów będących na miejscu zdarzenia oraz ich notatniki służbowe, nie świadczyły o tym, że to wyłącznie pies pozwanego spowodował tak liczne uszkodzenia w pojeździe M. nr rej. (...). Należy zważyć, że w przypadku zdarzenia z dnia 18 grudnia 2018 roku brak było jakiegokolwiek postępowania o wykroczenie czy też mandatowego, policjanci nie przesłuchali uczestników zdarzenia – kierującego i pasażerów, a nastąpiło to dopiero na etapie postępowania sądowego

w przedmiotowej sprawie. Z wiarygodnych zeznań pozwanego i świadków B. S., A. B. (której po wypadku pasażerowie samochodu powiedzieli spontanicznie o udziale dwóch psów w zdarzeniu) i D. K. (pasażera samochodu M.) wynikało, że w zdarzeniu uczestniczyły faktycznie dwa psy, w tym jeden dużo większy od psa pozwanego. Biegły P. S. po przeanalizowaniu samego zdarzenia i uszkodzeń w pojeździe wykazał w sposób niewątpliwy, że to właśnie ten większy pies spowodował większość uszkodzeń w samochodzie M. nr rej. (...). Zeznania wskazanych osób oraz opinia biegłego P. S. stanowią jedną uzupełniającą się całość przemawiającą za przyjęciem braku związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem się psa pozwanego i powstaniem wszystkich szkód w pojeździe marki M..

Dodać należy, że samochód M. nr rej. (...) po uderzeniu w psy nie wjechał do rowu, nie uderzył w żadną przeszkodę typu płot czy drzewo, a wszystkie uszkodzenia powstały w skutek uderzenia w zwierzęta. W ocenie Sądu, gdyby w skutek wbiegnięcia na jezdnię psa pozwanego samochód M. nr rej. (...) wjechałby w przeszkodę powodując tym dopiero

uszkodzenia, to oczywistym by było, że zakres odpowiedzialności pozwanego byłby większy. W ocenie Sądu w tym wypadku nie można było pominąć dwóch zakresów i rozmiarów szkód w samochodzie oraz „źródła” ich powstania.

O zasadności żądania strony powodowej co do pełnej wysokości żądania nie świadczy także kosztorys opracowany w ramach postępowania szkodowego. W zasadzie ograniczał się on do wyliczenia odszkodowania dla właściciela pojazdu M. nr rej. (...), nie dotyczył natomiast samego mechanizmu postania szkody i ustalenia rozmiaru szkody spowodowanej przez psa pozwanego. Należy dodać, że był to kosztorys prywatny, pozwany nie miał możliwości wglądu do niego przed wypłatą odszkodowania i zgłoszenia zastrzeżeń. Nadto jak wynika z wiarygodnej opinii biegłego P. S. w kosztorysie tym nie uwzględniono tego, że samochód M. nr rej. (...) przed zdarzeniem z dnia 18 grudnia 2018 roku uczestniczył w dwóch innych kolizjach, a to wpłynęło na wartość szkód, albowiem odszkodowanie wypłacone po kolizji uwzględniało fakt bezkolizyjności tego pojazdu przed 18 grudnia 2018 roku, na co także zwrócił uwagę biegły P. S..

Ostatecznie Sąd uznał, że adekwatny związek przyczynowy pomiędzy rozmiarem szkód w pojeździe M. nr rej. (...) a udziałem psa pozwanego w powstaniu tych szkód ograniczał się do odszkodowania w kwocie 260 zł, zgodnie z wyliczeniem biegłego P. S.. Z uwagi na wątpliwości co do pierwotności i wtórności powstania szkód z udziałem psa pozwanego, na co zwrócił uwagę biegły, Sąd ostatecznie mając na uwadze także przepis art. 322 kpc ustalił to odszkodowanie na kwotę 260 zł zasądzając ją w pkt I wyroku. Odsetki zasądzono od 18 czerwca 2020 roku tj. od dnia założenia sprzeciwu przez pozwanego w ramach elektronicznego postępowania upominawczego (k. 61), albowiem wtedy pozwany przedstawił swoje stanowisko i wdał się w spór z (...) S.A.

W pkt II wyroku oddalono powództwo w pozostałym zakresie uznając je za niezasadne.

Sąd pominął dowód z zeznań B. M. (k. 143 – 143v), albowiem świadek nie miała żadnych informacji w sprawie.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III wyroku na podstawie art. 98 §1, §1 kpc w zw. z art. 108 kpc i art. 100 kpc.

Ostatecznie pozwany przegrał w 1% w stosunku do żądania (...) S.A. zatem Sąd uznał go za wygrywającego w całości i zasądził na rzecz R. D. poniesione przez niego koszty procesu w kwocie 4204,20 zł.

Na wskazaną kwotę złożyły się:

- opłata skarbową od pełnomocnictw w kwocie 34 zł

- kwota 570,20 zł tytułem zaliczek

- 3600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie §2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

W pkt IV wyroku orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążając stronę powodową kosztami sądowymi stanowiącymi wynagrodzenie biegłego w części jaka nie została pokryta z zaliczek uiszczonych przez pozwanego.

W pkt V wyroku Sąd nie nadał wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności, co do kwoty 6 zł (uznanie powództwa), albowiem nie byłoby to racjonalne biorąc pod uwagę orzeczenie w pkt IV i I wyroku. W ocenie Sądu po ustaleniu kwoty odszkodowania wraz z odsetkami strony będą mogły rozliczyć ją z kosztami procesu należnymi pozwanemu.